

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Президент
Національного університету
«Києво-Могилянська академія»

А. А. Мелешевич
« 29 » 2018 р.

**ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
для здобуття ступеня магістра за спеціальністю
035.01 «ФІЛОЛОГІЯ (українська мова та література)»**

**(галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»; освітня програма:
«ТЕОРІЯ, ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА КОМПАРАТИВІСТИКА»)**

Схвалено
Вченою радою
факультету гуманітарних наук
(протокол № 4 від 01 березня 2018 р.)

Голова Вченої ради
декан

 М. Л. Ткачук

КИЇВ – 2018

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Фахове вступне випробування за спеціальністю 035.01 «Філологія (українська мова та література)» (освітня програма: «Теорія, історія української мови та компаративістика») передбачено Правилами прийому до Національного університету «Києво-Могилянська академія» в 2018 р. для тих абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття ступеня магістра.

Фахове вступне випробування за спеціальністю 035.01 «Філологія (українська мова та література)» має за мету з'ясування рівня професійних компетенцій, теоретичних знань і практичних навичок абітурієнтів з базових мовознавчих дисциплін «Українська мова (Фонетика. Лексика. Морфологія. Синтаксис)», «Старослов'янська мова», «Історія української мови», «Загальне мовознавство»; визначення готовності вступників до засвоєння відповідної освітньої програми магістерського рівня.

Фахове вступне випробування за спеціальністю 035.01 «Філологія (українська мова та література)» проводиться у формі **письмового екзамену**, під час якого кожен абітурієнт надає відповіді на три питання, вміщені в обраному ним білеті.

Кількість білетів – 30.

Тривалість письмового екзамену – 120 хв.

Зразок білета:

1. Система фонем української літературної мови. Голосні та приголосні фонemi сучасної української літературної мови, їх класифікація.
2. Давньоруська літературно-писемна мова XI - середини XIII ст. Типологічна і жанрово-стилістична структура.
3. Лінгвістична концепція Ф. де Сосюра та її підґрунтя. Теорія мови і мовлення. Мова як система. Знаковий характер мови. Учення про синхронію й діахронію.

II. ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Сучасна українська літературна мова

1. Система фонем української літературної мови. Голосні та приголосні фонemi сучасної української літературної мови, їх класифікація.
2. Сучасні орфоепічні норми української мови. Вимова голосних, приголосних та їхніх сполук.
3. Принципи українського правопису та їхня роль і місце в українській орфографії. Проблеми нового правопису.
4. Лексика сучасної української мови з погляду її походження.
5. Джерела української фразеології. Лексико-граматичні зміни фразеологізмів української мови.
6. Українська лексикографія. Характеристика найважливіших лексикографічних праць.
7. Слово і морфема. Типи морфем.

8. Способи творення слів та їх різновиди у сучасній українській літературній мові. Словотворення як основне джерело збагачення лексичного складу української мови.
9. Система граматичних категорій в українській мові.
10. Повнозначні та службові частини мови. Дискусійні питання в класифікації частин мови.
11. Іменник, його ознаки та лексико-граматичні розряди.
12. Граматичні категорії іменників, засоби їх вираження та значення.
13. Прикметник як частина мови.
14. Граматичні категорії прикметників.
15. Числівник як частина мови..
16. Займенник як частина мови..
17. Дієслово як частина мови. Форми дієслова, місце інфінітива в системі дієслівних форм.
18. Категорія виду дієслова, її зв'язок з категоріями способу й часу.
19. Категорія особи, її значення й морфологічне вираження. Категорія числа й роду особи в системі дієслова. Дієвідмінювання. Категорія способу (з історичним поясненням). Категорія часу дієслова. Значення, вираження та вживання часових форм.
20. Дієприкметник. Активні й пасивні дієприкметники в сучасній українській літературній мові. Граматичні категорії дієприкметників.
21. Прислівник, його значення, морфологічні ознаки й синтаксична роль..
22. Службові частини мови. Прийменники. Сполучники. Частки. Перехід повнозначних слів у службові частини мови.
23. Вигуки як особливий лексико-граматичний клас слів.
24. Синтаксис як учення про граматичну будову мови. Одиниці та категорії синтаксису.
25. Типи підрядних словосполучень і способи вираження в них синтаксичних відношень.
26. Речення як основна одиниця синтаксису. Основні ознаки речення. Класифікація речень.
27. Просте двоскладне речення. Головні члени двоскладного простого речення. Їх типи, способи вираження, синтаксичні зв'язки.
28. Односкладні речення. Їх структурно-семантичні типи.
29. Повне й неповне речення. Типи неповних речень. Порядок слів у простому реченні.
30. Складне речення як синтаксична одиниця. Класифікація складних речень в українському мовознавстві.
31. Складнопідрядні речення, їх структурно-сміслова єдність, засоби поєднання і місце предикативних частин. Класифікація складнопідрядних речень у лінгвістичній літературі.
32. Складносурядні речення, їх типи, смислові відношення й засоби зв'язку предикативних частин. Безсполучникові складні речення, їх типи і засоби зв'язку.
33. Період, його структурні типи, особливості інтонації, використання в мовних стилях. Пряма, непряма і власне-непряма мова, їх структурні особливості та стилістичне використання. Текст і його складники.

Історія української та інших слов'янських мов

1. Походження української мови, її місце серед інших слов'янських. Основні періоди розвитку. Джерела для вивчення історії української мови.
2. Фонетична система давньоукраїнської мови XI-XIII ст.

3. Іменники в історії української мови: особливості творення, формування відмін, парадигми відмінювання. Історичне пояснення варіантів відмінкових закінчень, форм множини і залишків форм двоїни в українській мові.
4. Іменні частини мови (прикметники, числівники) та займенники в історії української мови. Особливості творення і відмінювання.
5. Дієслово в історії української мови. Історія форм теперішнього і майбутнього часу. Доля тематичних дієслів в українській мові. Історія форм минулого часу. Наказовий та умовний спосіб в історії української мови.
6. Незмінювані форми дієслів в історії української мови: інфінітив, сушін. Історія активних і пасивних дієприкметників. Виникнення категорії дієприслівника.
7. Незмінювані частини мови в історії української мови: прислівники, прийменники, сполучники, частки. Вигуки в історії української мови.
8. Прості речення в історії української мови: двоскладні, односкладні, ускладнені. Особливості історичного розвитку.
9. Складні речення в історії української мови: безсполучникові, складносурядні, складнопідрядні. Особливості історичного розвитку.
10. Давньоруська літературно-писемна мова XI - середини XIII ст. Типологічна і жанрово-стилістична структура.
11. Староукраїнська літературна мова другої половини XIII – середини XVI ст., її диференціація на слов'яноноруську (церковнослов'янську) і руську («руську посполиту»).
12. Розвиток наукового стилю староукраїнської літературної мови середини XVI-XVIII ст..
13. Нова українська літературна мова кінця XVIII – першої половини XIX ст. Її діалектна основа. Мова творів Івана Котляревського. Мова прози Григорія Квітки-Основ'яненка.
14. Тарас Шевченко – основоположник нової української літературної мови. Фонетичні, граматичні, лексичні особливості мови його творів. Мова творів Тараса Шевченка та українських поетів-романтиків першої половини та середини XIX ст. (зіставний аналіз).
15. Українська літературна мова середини XIX – першої третини XX ст. Проблеми формування фонетики і граматики. Жанрово-стилістичний розвиток.
16. Лінгвістичне опрацювання проблем історії української мови в другій половині XIX – першій третині XX ст. Праці О. Потебні, П. Житецького, І. Огієнка, Б. Грінченка, Є. Тимченка, А. Кримського та ін. З історії становлення та закріплення єдиного українського правопису.
17. Білінгвізм у СРСР і функціональний статус української мови. Мовна політика КПРС на практиці та її наслідки для розвитку української літературної мови.
18. Українська літературна мова середини і другої половини XX ст. Фонетичні та граматичні норми, їх закріплення у правописі, граматиках і словниках.
19. Мова української поезії, прози і драматургії середини і другої половини XX ст. Стилістичні норми і тенденції розвитку.
20. Мова українських письменників-шістдесятників, письменників-політв'язнів та української діаспори XX ст. Їх значення для розвитку української літературної мови кінця XX – початку XXI ст.
21. Поняття про старослов'янську мову. Питання про її діалектну основу. Варіанти старослов'янської мови. .
22. Звукова система старослов'янської мови другої половини IX ст. Фонетична структура слова. Класифікація голосних та приголосних звуків старослов'янської мови другої половини IX ст.
23. Витоки й розвиток праслов'янського вокалізму та його наслідки в старослов'янській мові. Найдавніші чергування голосних у старослов'янській мові.

24. Витоки й розвиток праслов'янського консонантизму та його відношення до старослов'янського.
25. Лексико-граматичні розряди слів (частини мови) у старослов'янській мові.
26. Синтаксис старослов'янської мови.

Загальне мовознавство

1. Мови світу та їх класифікації. Генеалогічна та структурно-типологічна класифікації мов. Мови народів і народностей України з погляду різних класифікацій.
2. Мова й письмо. Етапи розвитку й основні типи письма. Графіка й орфографія. Принципи орфографії в різних мовах.
3. Фонетика як розділ мовознавства. Мовний апарат та його робота. Фонетичне членування мовного потоку.
4. Артикуляційно-акустична характеристика голосних і приголосних звуків у різних мовах світу.
5. Фонологія як наука про систему фонем. Фонема як основна одиниця фонології, функції та диференційні ознаки фонем. Фонема і звук. Системна організація фонем.
6. Лексикологія як розділ мовознавства. Супровідні розділи лексикології: фразеологія, ономастика, етимологія, лексикографія.
7. Типи системних відношень лексичних одиниць. Омонімія, основні шляхи утворення омонімів. Типи омонімів. Парнонімія. Міжмовна омонімія. Синонімія. Табу та евфемізми як специфічні синоніми. Антонімія. Оксюмори як специфічний вияв антонімії.
8. Зміни в лексичному складі мови. Активна й пасивна лексика. Диференціація лексики за сферою вживання і стилістичним забарвленням.
9. Предмет і розділи граматики. Основні одиниці та елементи граматичної будови мови: морфема, словоформа, словосполучення і речення. Граматичне значення слова, способи й засоби його вираження в різних мовах. Граматична форма. Граматичні категорії.
10. Стародавнє східне мовознавство. Значення східного мовознавства для сучасної лінгвістики.
11. Античне європейське мовознавство. Значення античного європейського мовознавства для сучасної науки.
12. Європейське мовознавство Середньовіччя та епохи Відродження.
13. Передумови порівняльно-історичного мовознавства. Виникнення порівняльно-історичного мовознавства: Ф. Бопп, Я. Грімм, Р. Раск, О. Востоков.
14. Загальна лінгвістична концепція мови В. фон Гумбольдта та її філософські основи. Критичні оцінки окремих положень лінгвістичної концепції Гумбольдта.
15. Лінгвістична концепція А. Шлейхера і наступний розвиток порівняльно-історичного мовознавства. Молодограматична школа в мовознавстві. Здобутки і вади молодограматизму.
16. Логіко-граматичний напрям у мовознавстві середини – другої половини XIX ст. (К. Беккер, Ф. Бушлаєв). Зарубіжні психологічні школи в мовознавстві XIX ст. (Г. Штейнталь, М. Лацарус, В. Вундт та ін.).
17. Харківська лінгвістична школа. Загальнолінгвістична концепція О. Потебні та її філософські основи.

18. Казанська лінгвістична школа. Лінгвістичні погляди О. Бодуена де Куртене.. Питання порівняльно-історичного мовознавства та типології мов. Праці М. Крушевського, В. Богородицького.
19. Московська лінгвістична школа, її основоположник П. Фортунатов. Проблема мови й мислення, вчення про форму слова, словосполучення і речення, питання порівняльно-історичного мовознавства. Лінгвістичні погляди О. Шахматова, О. Пешковського, М. Покровського та ін.
20. Мовознавство кінця XIX – початку XX ст. Критика молодогограматизму і нові пошуки в мовознавстві. Школа «Слів і речей». Виникнення соціології мови та інших шкіл.
21. Лінгвістична концепція Ф. де Сосюра та її підґрунтя. Теорія мови і мовлення. Мова як система. Знаковий характер мови. Учення про синхронію й діахронію.
22. Мовознавство XX ст. і структуралізм. Празький лінгвістичний гурток («функціональна лінгвістика»), копенгагенська глосематика, американський структуралізм і дескриптивна лінгвістика.
23. Радянське мовознавство. Теоретичні проблеми загального радянського мовознавства, пошуки нового історико-матеріалістичного рішення його теоретичних питань.
24. Новітні напрями й концепції загального мовознавства: когнітивна лінгвістика, комп'ютерна лінгвістика, комунікативна лінгвістика, генеративна лінгвістика, сучасна соціолінгвістика, футурологічна лінгвістика та ін. Внесок українських мовознавців у розвиток новітніх напрямів.
25. Діалектичний взаємозв'язок мови й мислення. Типи людського мислення й мова. Теорія мовної відносності та її критична оцінка. Мова й мовлення. Одиниці та категорії мови й мовлення.
26. Мовознавство і семіотика. Властивості мовного знака. Мова як знакова система особливого роду. Типи мовних знаків і мовні одиниці. Відмінність мовних знаків від інших штучних знакових систем і знаків-сигналів.
27. Мова й суспільство. Суспільна природа мови й мовної діяльності. Мова як соціально-історична норма. Узус. Соціальна спільність людей і соціальні типи мов. Мова як найважливіша етнічна ознака. Соціолінгвістика та інтерлінгвістика.
28. Диференціація мови. Територіальна диференціація мови з погляду синхронії та діахронії. Літературна мова й діалекти. Соціальна диференціація мови. Літературна мова та її стилі.
29. Мова як система. Поняття системи в мові. Типи систем. Властивості мовної системи. Структурні елементи мовної системи та їх організація. Мова як система систем. Парадигматика і синтагматика як форми організації мовної системи та існування (функціонування) мови. Співвідношення системних і несистемних явищ. Система і норма.
30. Мова як історична категорія. Розвиток як властивість мови. Синхронія і діахронія. Причини мовних змін. Закони розвитку мови. Взаємодія мов та її історичні наслідки. Основні процеси й темпи розвитку мов та їхніх рівнів.
31. Методологія як складова частина мовознавства. Поняття про метод у лінгвістиці. Класифікація методів у теоретичному мовознавстві. Етапи наукового пізнання та лінгвістичного аналізу. Описовий метод та його прийоми.

III. ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

Сучасна українська літературна мова

1. Авксентьев Л. Г. Сучасна українська мова: Фразеологія. – Харків, 1983; 1988.

2. Атлас української мови : у 3 т. – К., 1984– 2001.
3. Бевзенко С. П. Українська діалектологія. – К., 1980.
4. Безпалько О. П., Бойчук М. К., Жовтобрюх М. А., Самійленко С. П., Тараненко І. Й. Історична граматики української мови – 2-е вид. – К., 1987.
5. Безпояско О. К., Городенська К. Г. Морфеміка української мови. – К., 1987.
6. Безпояско О. К., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Граматика української мови. Морфологія. – К., 1993.
7. Винницький В. М. Наголос в сучасній українській мові. – К., 1984.
8. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис. – К., 1993.
9. Вихованець І. Р. Система відмінків української мови. – К., 1987.
10. Вихованець І. Р. Частини мови в семантико-граматичному аспекті. – К., 1988.
11. Вихованець І. Р., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Семантико-синтаксична структура речення. – К., 1983.
12. Вихованець І. Р., Городенська К. Г. Теоретична морфологія української мови. – К., 2004.
13. Єрмоленко С. Я. Нариси з української словесності. – К., 1999.
14. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови. Морфологія. – Донецьк, 1996.
15. Клименко Н. Ф. Основи морфеміки сучасної української мови. – К., 1998.
16. Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А. Словотвірна морфеміка сучасної української літературної мови. – К., 1998.
17. Культура української мови. Довідник. – К., 1990.
18. Масенко Л. Т. Мова і суспільство. – К., 2004.
19. Матвіяс І. Г. Варіанти української літературної мови. – К., 1998.
20. Ожоган В. М. Займенникові слова у граматичній структурі сучасної української мови. – К., 1997.
21. Півторак Г. П. Українці: звідки ми і наша мова. – К., 1993.
22. Пономарів О. Д. Стилїстика сучасної української літературної мови. – К., 1992.
23. Русанівський В. М. Структура лексичної і граматичної семантики. – К., 1988.
24. Сучасна українська літературна мова / за ред. А. П. Грищенка – К., 1997.
25. Сучасна українська літературна мова: Вступ. Фонетика. – К., 1969.
26. Сучасна українська літературна мова: Лексика і фразеологія. – К., 1973.
27. Сучасна українська літературна мова: Морфологія. – К., 1969.
28. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис. – К., 1972.
29. Сучасна українська літературна мова: Стилїстика. – К., 1973.
30. Тоцька Н. І. Голосні фонемі української літературної мови. – К., 1973.
31. Українська мова. Енциклопедія. – К., 2000; 2007.
32. Українська мова у ХХ сторіччі: історія лінгвоциду. – К., 2005.
33. Українська мова як державна в Україні / відп. ред. К. Г. Городенська. – К., 1999.
34. Шевельов Ю. Українська мова в першій половині двадцятого століття. – 1987.
35. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.

Історія української та інших слов'янських мов

1. Бабич Н. Д. Історія української літературної мови : Практичний курс. – Львів, 1993.
2. Булаховський Л. А. Історичний коментарій до української мови // Вибрані праці : у 5 т. – К., 1977. – Т. 2.
3. Булаховський Л. А. Питання походження української мови // Вибрані праці : у 5 т. – К., 1977. – Т. 2.
4. Єрмоленко С. Я. Нариси з української словесності. – К., 1999.

5. Жанри і стилі в історії української літературної мови. – К., 1989.
6. Історична граматики української мови / М. А. Жовтобрюх, О. Т. Волох, С. П. Самійленко, І. І. Слинко. – К., 1980.
7. Історія української мови : Вступ. Фонетика. – К., 1979.
8. Історія українського правопису XVI-XX ст. Хрестоматія. – К., 2004.
9. Історія української мови : Лексика і фразеологія. – К., 1983.
10. Історія української мови : Морфологія. – К., 1978.
11. Історія української мови : Синтаксис. – К., 1983.
12. Історія української мови : Хрестоматія / упоряд. С. Я. Єрмоленко, А. К. Мойсієнко. – К., 1996.
13. Коломієць Л. І., Майборода А. В. Історична граматики української мови : Збірник вправ. – К., 1988.
14. Леута О. І. Старослов'янська мова. – К., 2001; 2007.
15. Лучик В. В. Вступ до слов'янської філології. — К. 2008; 2013.
16. Майборода А. В., Коломієць Л. І. Старослов'янська мова : Збірник вправ і завдань. – 2-е вид. – К., 1992.
17. Огієнко І. Історія української літературної мови. – К., 1995.
18. Передрієнко В. А. Формування української літературної мови XVIII ст. на народній основі. – К., 1969.
19. Півторак Г. Походження українців, росіян, білорусів та їхніх мов. – К., 2001.
20. Русанівський В. М. Історія української літературної мови. – К., 2001.
21. Чапленко В. Історія нової української літературної мови. – Нью-Йорк, 1970.
22. Шевельов Ю. Історична фонологія української мови. – Х., 2002.
23. Shevelov G.Y. A Prehistory of Slavic. The Historical Phonology of Common Slavic. – Heidelberg, 1964.

Загальне мовознавство

1. Бевзенко С. П. Вступ до мовознавства: короткий нарис. – К., 2006.
2. Бевзенко С. П. Історія українського мовознавства. – К., 1991.
3. Білецький А. О. Про мову і мовознавство. – К., 1997.
4. Булаховський Л. А. Нариси з загального мовознавства. – К., 1955; 2-е вид., випр. і доп. – К., 1959.
5. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985.
6. Глушенко В. А. Принципи порівняльно-історичного дослідження в історії українського і російського мовознавства: Харківська лінгвістична школа. – Слов'янськ, 1994.
7. Карпенко Ю. О. Вступ до мовознавства. – К.-Одеса, 1991; 2006.
8. Ковалик І. І., Самійленко С. П. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичної думки. – К., 1985.
9. Кочерган М. П. Вступ до мовознавства. – К., 2000; 2005.
10. Кочерган М. П. Загальне мовознавство. – К., 2003.
11. Левицький Юрій-Мирослав. Мови світу: Енциклопедичний довідник. – Львів, 1998.
12. Пещак М. М. Нариси з комп'ютерної лінгвістики. – Ужгород, 1999.
13. Селіванова О. О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналітичний огляд). – К., 1999.
14. Семчинський С. В. Вступ до порівняльно-історичного мовознавства. – К., 2002.
15. Семчинський С. В. Загальне мовознавство. – 2-е вид. – К., 1996.
16. Ющук І. П. Вступ до мовознавства. – К., 2000.

IV. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Результати фахового вступного випробування за спеціальністю 035.01 «Філологія (українська мова та література)» (освітня програма: «Теорія, історія української мови та компаративістика») **оцінюються за 100-бальною шкалою.**

Оцінювання письмової екзаменаційної роботи за спеціальністю 035.01 «Філологія (українська мова та література)» (освітня програма: «Теорія, історія української мови та компаративістика») здійснюється за такими критеріями:

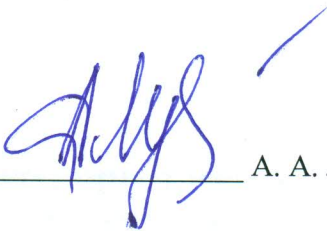
Кількість балів за письмову екзаменаційну роботу	Критерії оцінювання
91 – 100	Абітурієнт повинен виявити глибокі системні знання програмного матеріалу з усіх трьох питань білету, дати вичерпні відповіді на кожне з них, науково обґрунтувати висловлені теоретичні положення та використаний ілюстрований матеріал, переконливо аргументувати власну позицію в розкритті дискусійних проблем, що стосуються питань екзаменаційного білету. Відповіді абітурієнта засвідчують здатність до аналізу й інтерпретації засвоєного матеріалу, відмінне володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення.
76 – 90	Абітурієнт повинен розкрити суть питань екзаменаційного білету, правильно пояснити теоретичні положення відповідей, підтвердивши їх прикладами, виявити достатні знання основної фахової літератури й термінології. Надано правильні та повні відповіді не менше ніж на 2 екзаменаційні питання або правильно, але недостатньо повно, відповів на всі 3 питання. Відповіді абітурієнта засвідчують у цілому високий рівень засвоєння програмного матеріалу, здатність до його аналізу та інтерпретації, належне володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення.
60 – 75	Абітурієнт повинен орієнтуватися в сучасній фаховій термінології та літературі, розкрити загальний зміст питань, навести елементарні приклади на підтвердження окремих з висловлених думок. Надано правильну та повну відповідь не менше ніж на одне екзаменаційне питання. Відповіді абітурієнта засвідчують задовільний рівень засвоєння програмного матеріалу і здатності до його засвоєння та інтерпретації, а також достатнє володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення.
0 – 59	Абітурієнт отримує, якщо зовсім не розкрив суті двох або трьох питань білету, не володіє достатніми знаннями фахової термінології та елементарних

	лінгвістичних понять, не вміє кваліфіковано прокоментувати основні мовні факти і явища, що стосуються програмного матеріалу. Відповіді абітурієнта засвідчують незадовільний рівень засвоєння програмного матеріалу і здатності до його засвоєння та інтерпретації, недостатнє володіння навичками логічного і послідовного викладу та його мовностилістичного оформлення.
--	--

Абітурієнт вважається таким, що склав фахове вступне випробування за спеціальністю 035.01 «Філологія (українська мова та література)» (освітня програма: «Теорія, історія української мови та компаративістика»), якщо його оцінка за письмову екзаменаційну роботу становить **60 – 100 балів**.

У випадку, якщо екзаменаційна оцінка становить **0 – 59 балів**, абітурієнт вибуває з конкурсного відбору на освітню програму «Теорія, історія української мови та компаративістика».

Голова фахової атестаційної комісії

_____ А. А. Лучик